

папа Николай билъ вече умрѣлъ, а Адрианъ, неговий намѣстникъ, по различни съображения, посрѣщналъ ги тържественно и дружелюбно. Адрианъ одобрилъ славянскитѣ книги и позволилъ на славянскитѣ апостоли да отслужатъ Божественната литургия въ черквата Св. Петъръ, въ Римъ, на славянскій языкъ. Славянскитѣ апостоли радостни, че достигнали изпълнението на своитѣ желания, осѣтили още повече сили и ревностъ къмъ дѣятелностъ за възлюбленното отъ тѣхъ дѣло.

Нѣ Богу било угодно да остави всичката тежестъ на по-нататъшната дѣятелностъ на двамата апостоли само върху по-стария братъ, опитния въ живота на славянитѣ, Методия. Докато святитѣ братя биле още въ Римъ, Кирилъ, ослабналъ отъ многогодишнитѣ си трудове, се разболѣлъ и умрѣлъ въ Римъ на 14 Февруарий 869 година, на 43 годишната си възраст. Той билъ тържественно погребенъ отъ латинското духовенство. Методий, останалъ въ неопи-сана скърбъ за смъртта на милия си братъ, лишенъ отъ единственний си най горѣщъ сподвижникъ въ предприетото свято дѣло, се рѣшилъ да удвои силитѣ си и да продължава поченатата дѣятелностъ самъ. Папата назначилъ Методия за архиепископъ Панноно-Моравскій. Методий двѣ години се подвизавалъ на архиепископския престолъ и мъжественно е защищавалъ паството си отъ интригитѣ и плановѣтъ на латинското духовечество, нѣ слѣдъ двѣ години нѣмскитѣ архипастири възстанали срѣщу ненавистния тѣмъ проповѣдникъ, склонили Моравския